

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2025 r.

w sprawie **B.K.**

skazanego za przestępstwo z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 217§1 k.k. i art. 11§2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 maja 2025r., sygn. akt X Ka

324/25, zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy -Mokotowa

w Warszawie z dnia 12 listopada 2024r., sygn. akt XIV K 1179/22

postanowił:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. L.Z. – Kancelaria Adwokacka w W. – kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i 60/100), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy wyznaczonego z urzędu, za sporządzenie i wniesienie kasacji
3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z dyspozycją art. 523§1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439

k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ponadto, na podstawie art. 523§2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji opartej na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k.).

Wobec wymierzenia skazanemu w niniejszej sprawie kary grzywny, postawienie w kasacji zarzutu wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 1 i 2 k.p.k. przesądziło o jej formalnej dopuszczalności. Uchybienie o tak doniosłej randze miało zdaniem autora kasacji polegać na *„rozpoznaniu sprawy w II instancji przez skład nieprawidłowo obsadzony w osobie nieuprawnionego do orzekania sędziego X. Y., co miało istotny wpływ na treść wyroku”*.

W uzasadnieniu kasacji jej autor odwołał się do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, przede wszystkim jednak w powyższym zakresie należy odwołać się do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22.

W tezie 2 tej uchwały Sąd Najwyższy stwierdził, że *„brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”*.

W uzasadnieniu kasacji nie podniesiono tymczasem żadnych obiektywnych okoliczności, które dostarczyłyby przekonujących argumentów za przyjęciem, że wskazany w zarzucie sędzia nie powinien brać udziału w omawianej sprawie, zaś Sąd Najwyższy, analizując przebieg kariery zawodowej sędziego X. Y., omówiony w treści uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia [...] 2019 r., nie dostrzegł takich okoliczności, które można by uznać za rzutujące na ocenę jego bezstronności w niniejszej sprawie.

Dodać wypada jedynie, że postawy moralne osób decydujących się na udział w procesie nominacyjnym prowadzonym przez organ o takim charakterze jak tzw. Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana po 2018 r., nie mieszczą się w kategorii zachodzenia bezwzględnych przesłanek odwoławczych.

W kontekście powyższych rozważań należało dojść do przekonania, że w sprawie w istocie nie doszło do uchybienia o randze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k.

Na uchybienia o takim – bezwzględnym – charakterze, nie wskazał ponadto skazany w kierowanych przez niego osobiście do Sądu Najwyższego pismach, a tylko wówczas Sąd Najwyższy zobligowany byłby do uwzględnienia tych okoliczności z urzędu. Wszelkie okoliczności podnoszone przez skazanego nie miały wprost znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

To z kolei skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego. obrońcy wyznaczonemu z urzędu przyznano natomiast wynagrodzenie według norm przypisanych.

[WB]

[r.g.]